शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पूर्व्वाख्यानं पुरातनं ।
अतीव सुश्रवं चारु मधुरं मुक्तिदं परं ॥ ६८ ॥
कान्यकुब्जः सुचुब्धश्च ब्राह्मणो ग्रामयाजकः ।
देवलो वृषवाहश्च महामूढश्च पातकी ॥ ६९ ॥
स्वप्ने ज्ञाने न जानाति पुण्यं वा कृष्णपूजनं ।
कृष्णभक्तसहालापदर्शनस्पर्शनं शुभं ॥ ७० ॥
बभूव प्राक्तनात्तस्य क्षणमात्रं सुदर्लभं ।
तेन पुण्येन नैवेद्यं लेभे कृष्णस्य ब्राह्मणः ॥ ७१ ॥
पितुः पुण्येन पुत्रश्च मार्गे पतितमल्पकं ।
स्वयं भुक्तावशेषञ्च पतितं वैष्णवाज्जनात् ॥ ७२ ॥
सुस्निग्धाक्षतजीर्णञ्च रजसा मिश्रितं परं ।
गच्छतस्तच्च विप्रस्य पतितं भक्ष्यवस्तु च ॥ ७३ ॥
नैवेद्योपरि कृष्णस्य त्वरायुक्तस्य पुत्रक ।
तद्वस्तु भुक्तं विप्रेण कृष्णनैवेद्यमिश्रितं ॥ ७४ ॥
सपुत्रेण क्षुधार्त्तेन भुक्ता तौ ययतुर्गृहं ।
विप्रोच्छिष्टञ्च बुभुजे तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ७५ ॥
परम्परानुसम्बन्धात् पवित्रा सा बभूव ह ।
जीवन्मुक्तो ब्राह्मणश्च बभूव च सपुत्रकः ॥ ७६ ॥
कालेन तेन पुण्येन व्याघ्रभुक्तश्च कानने ।
सार्द्धञ्च व्याघ्रपुत्राभ्यां गोलकं प्रययौ द्विजः ॥
पतिव्रता सहमृता भर्त्रा सार्द्धं जगाम सा ॥ ७७ ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे प्रथमैकरात्रे ब्रह्मसनत्कुमारसंवादे नैवेद्यप्रशंसनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥